

Saarna Tuomas-messussa
HYVÄN PAIMENEN SUNNUNTAINA
2. su pääsiäisestä, 1.vuosikerta

TEKSTIT:

Evankeliumi Joh. 10: 11-16

Jeesus sanoo:

”Minä olen hyvä paimen, oikea paimen, joka panee henkensä alttiiksi lampaiden puolesta. Palkkarenki ei ole oikea paimen eivätkä lampaat hänen omiaan, ja niinpä hän nähdessään suden tulevan jättää lauman ja pakenee. Susi saa lampaat saaliikseen ja hajottaa lauman, koska palkkapaimen ei välitä lampaista.

Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani ja ne tuntevat minut, niin kuin Isä tuntee minut ja minä Isän. Minä panen henkeni alttiiksi lampaiden puolesta. Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen.”

Epistola 1. Piet. 2: 21-25

Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään.

- Hän ei syntiä tehnyt,
hänen suustaan ei valhetta kuultu.

Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkaillut, vaan uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun. Itse, omassa ruumiissaan, hän ”kantoi meidän syntimme” ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. ”Hänen haavansa ovat teidät parantaneet.” Te olitte ”eksyksissä niin kuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo.

Vanhan Testamentin teksti Hes. 34: 11-16

Näin sanoo Herra Jumala: Minä etsin itse lampaani ja pidän niistä huolen. Niin kuin paimen pitää huolta lampaistaan, kun ne ovat hajaantuneet hänen ympäriltään, niin minä huolehdin lampaistani ja haen ne turvaan kaikkialta, minne ne sumuisena ja synkkänä päivänä ovat kaikonneet. Minä tuon lampaani vieraasta maasta, minä kokoan ne kansojen keskuudesta, tuon ne omaan maahansa ja kaitsen niitä Israelin vuorilla, purolaaksoissa ja kaikilla ruohoisilla mailla. Vehmailla niityillä minä niitä kaitsen, niiden laidun on Israelin korkeilla vuorilla. Siellä, vehreillä kedoilla, ne saavat levätä, ne saavat käyskennellä Israelin vuorten rehevillä laidunmailla. Minä kaitsen itse lampaitani ja vien itse ne lepäämään - näin sanoo Herra Jumala. Minä etsin

eksyneen ja tuon takaisin laumasta harhautuneen, minä sidon murtuneen jalan, minä hoivaan uupunutta, ja vahvat ja lihavat minä pidän kurissa. Minä kaitsen laumaani niin kuin sitä tulee kaita.

SAARNAVIRSI 308

Ah Jeesus, Herrani,
jo vaipuu toivoni,
pimeään yöhön näännyn.
Puoleesi, Herra, käännyn.
Suo armon aamun koittaa,
Yö epäilysten voittaa.

Pois pilvet hajota
ja silmä kirkasta.
Osoita sanallasi
nyt armoistuintasi.
Jo yksi säde sieltä
Valaisee synkkää mieltä.

Vaivattu sieluni
virvoita, Herrani.
Taas anna lohdutusta,
veresi puhdistusta.
Suo siipiesi suoja,
oi Jeesus, turvan tuoja.

Suo, että kuulla saan
äänesi uudestaan.
Kuvasi sieluun paina
ja siellä asu aina.
Pois perkaa synti siitä,
itseesi minut liitä.

Opetä valvomaan
ja armoon juurtumaan,
uskomaan näkemättä
ja muuta pyytämättä
kuin olla lunastettu,
kuolemaas istutettu.

Armo teille ja rauha, häneltä, oli, ja joka on, ja joka tuleva on, meidän herraltamme Jeesukselta Kristukselta.

Olemme juuri viettäneet riemullista pääsiäisen ja ylösnousemuksen juhlaa. Sen vuoksi moni ehkä ihmetteli tätä saarnavirttäni 308, sen sisältöä ja sävyjä, jotka minulle avautuivat heti mieleen, kun perehdyin Hyvän Paimenen sunnuntain teksteihin.

Olen sellainen, että minulla on usein mielessäni riemullisen juhla-ajankin keskellä ne ihmiset, jotka syystä tai toisesta eivät koe elämässään sitä iloa ja riemua, mikä toisilla on.

Heidän mielensä ja sydämensä on täynnä surua, kipua, syyllisyyttä, masennusta ja ahdistusta. Silloin ympärillä olevien riemu ja ilokin vain lisäävät oman sydämen tuskaa ja pimeyttä.

Saarnaa valmistaessani lähdin liikkeelle tuosta Pietarin kirjeen sanoista: Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, jotta seuraisitte hänen jälkiään.

- Hän ei syntiä tehnyt,
hänen suustaan ei valhetta kuultu.

Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkaillut, vaan uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun. Itse, omassa ruumiissaan, hän ”kantoi meidän syntimme” ristinpuulle, jotta me kuolisimme pois synneistä ja eläisimme vanhurskaudelle. ”Hänen haavansa ovat teidät parantaneet.” Te olitte ”eksyksissä niin kuin lampaat”, mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo.

Siinä sanottiin, että Jeesus jätti meille *esikuvan*. Tutkin kreikan kielen sanakirjan kanssa mitä sana ’esikuva’ tarkoittaa alun perin. Se on hypogrammi = allekirjoitus. Jeesus allekirjoittaa, vahvistaa sen, mitä hän on luvannut, mitä hän on tehnyt. Jeesus seisoo sanojensa ja lupauksensa takana, kun on sovittanut meidän syntimme, murtanut kuoleman vallan, noussut ylös kuolleista.

Joudumme kokemaan monesti, että olemme vain toisten ihmisten välikappaleita. He koettavat hyötyä meistä, vaikka ovat ikään kuin lupaamassa meille jotain.

Jokainen olette tavanneet useita puhelinmyyjiä. En osta puhelimessa yleensä koskaan mitään. Monet puhelinmyyjät sanovatkin ensimmäiseksi, että en minä myy mitään, sinua on onnistanut ja saat isot edut ilmaiseksi tai teen vain mielipidekyselyn... tms.

Myyjän repliikeistä tunnistaa hänen tarkoituksensa, enkä halua puhua enempää.

Kerran sitten joku ystävällinen ja kohtelias nuorimies taas sanoi, että voisiko hän esitellä näitä tavallisia partahöyliä, jotka olivat muodissa vastapainona sähköparranajokoneille. Vastasin hänelle, että no mitä hänellä on esittelyssä? Hän sanoi, että tekisi ensin pienen kyselyn siitä millaisella koneella nyt ajan partani. Vastasin rehellisesti, että koska minulla kohtalaisen heikko parrankasvu, niin ajan nykyisin vaimovainajani Ladyshavella, se riittää minulle.

Puhelimessa tuli pitkä täysi hiljaisuus.

Sitten kaveri vastasi: "Vai va-va-va-vaimovainajan La-La-La-Ladyshavella? Sanoin, että näin juuri, koska minulla ei ole kovin voimakasta parrankasvua. Seurasi taas pitkä hiljaisuus... ja sitten hän sanoi ymmällään: "No, mitäs me nyt sitten tehtäisiin?"

Jos hän olisi ollut koppava, niin olisin kysynyt, että "No mitä siellä käsikirjassa neuvotaan sanomaan tässä tilanteessa?"

Mutta hän oli niin kohtelias ja korrekti hämilläänkin ollessaan, että sanoin: "Kuule, kun en kuitenkaan osta mitään puhelimessa, niin lopetetaan puhelu tähän."

"Joo, tehdään niin", hän huokaisi helpottuneena.

Yleensä sanon puhelinmyyjälle ystävällisesti heti alussa: "Kuule, kun en osta mitään puhelimessa, niin lopetetaan tähän, niin meillä molemmilla on hyvä päivä edessämme."

Toiset lyövät luurin korvaan. Toiset sanovat kohteliaasti ja pientä epäonnistumisen pettymystä salaten: "No niin, tehdään näin."

Sellaisille sanon nopeasti: "Hetkinen vielä, kun sinä saat palkan siitä, että miten myyntityösi onnistuu, niin laita sinne rasti kohtaan, että asiakas antoi kiitollisen palautteen miellyttävästi ja hyvin hoidetusta myyntitapahtumasta!"

Muutammat ovat ruvenneet melkein itkemään ja vastanneet: "Kiitos, teen näin!"

Jeesus on esikuva, jotta seuraisimme hänen jälkiään. Se on meille ilo. Me saamme kulkea raivattua tietä, sillä Jeesus on käynyt jo läpi kaiken, mikä meitä voi kohdata. Meillä on edellä kulkija. Meidän tiemme voi olla vaikea, raskas, tuskallinen, yksinäinen, mutta me tiedämme, että kaikesta, mikä meitä kohtaa, on mahdollista edetä ja päästä perille, sillä Jeesus on kulkenut kaiken sen läpi edellämme. Se antaa meille voimia elää vaikeuksissamme. Olivatpa ne miten suuria ja syviä tahansa, Jeesus on kokenut ne kaikki, ne eivät ole sittenkään ylitse pääsemättömiä seuratussamme Jeesuksen esikuvaa.

Jeesus ei tee kuitenkaan kaikkea meidän puolestamme. Hän on tehnyt vain sen, mikä on meille täysin mahdotonta: Hän on sovittanut meidän syntimme ja avannut meille tien taivaaseen.

Me joudumme kuitenkin itse tekemään elämämme ratkaisut, mutta Jeesus kulkee meidän edellämme ja me tiedämme mihin meidän tiemme vie. Jeesus ei pakota meitä. Jeesus kysyy meiltä, mitä me haluamme, mihin me tahdomme kulkea. – Niin hän kysyi aina ihmisiltä, jotka tulivat hänen luokseen: ”Mitä sinä haluat, että minä tekisin sinulle?”

Mitä tämä saa aikaan meissä, miksi se on meille niin tärkeitä? Meidän ei tarvitse pelätä. Pelko lamauttaa meidät. Pelko vie voimavarat, rohkeuden, ilon ja luovuuden ja estää meitä toimimasta. Siksi Raamatussa sanotaan niin usein, älä pelkää, älä pelkää – pääsiäisenä kuulimme nämä sanat tyhjälle haudalle tulleille naisille... - älä pelkää!

Hector laulaa: ”Jos sä tahdot, niin olen puolitiellä matkassa helvettiin...”

Vaikka elämäsi olisi äärimmäisen vaikeata, kuin helvetissä olemista, niin se ei haittaa Jeesusta. Jeesus on käynyt sielläkin, helvetissäkin, meidän edestämme, jotta hän voi auttaa meitä. Jeesus sanoo Ilmestyskirjassa 2:13. ”Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä Saatanalla on valtaistuimensa. Silti tunnustat horjumatta minun nimeäni etkä ole kieltänyt uskoasi minuun.” Jeesusta ei haittaa mikään, missä me olemme...

Hän sanoo VT:n tekstissä koskettavasti: ”*Minä etsin* itse lampaani ja pidän niistä huolen. Niin kuin paimen pitää huolta lampaistaan, kun ne ovat hajaantuneet hänen ympäriltään, niin minä huolehdin lampaistani ja minä *haen ne turvaan kaikkialta*, minne ne sumuisena ja synkkänä päivänä ovat kaikonneet...

Me ajattelemme ja vaadimme helposti itseltämme, että meidän täytyy ensin päästä itse jaloillemme, selvittää vaikeuksistamme, niin sitten kelpaamme Jeesukselle. Ei, hän tulee sinne missä me olemme, olimmepa ’helvetissä’ tai miten surkeassa ja toivottomassa tilanteessa. Hän etsii, hän tulee ja nostaa meidät sieltä, hän ottaa luokseen ja tuo turvaan.

Tekisi mieleni kysyä: Mikä on sinun elämäsi ’sumu ja synkkyys’, päivät, yöt? Mikä tai kuka on se, mikä synkistää sinun päiväsi ja yösi, niin ettei ole väliä, kumpaa elät, samaa synkkyyttä kaikki, - päiväsi kulkevat kuin sumussa, jota mikään ei pysty halkaisemaan eikä valaisemaan...?

Kuulimme messun alussa synnin päästössä: ”Älä pelkää. Minä olen lunastanut sinut. Minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.” Vaikka eläisit millaisessa tilanteessa tahansa, niin sinua ei omista kukaan muu, ei saatana, ei tämä maailma, sillä sinä kuulut Jeesukselle, koska hän on lunastanut sinut omalla verellään ja hengellään. Hän on allekirjoittanut omistuskirjan sinusta.

Otan vielä yhden näkökohdan, jolla sielunvihollinen kiusaa ja ahdistaa sinua. Sielunvihollinen on se suurin narsisti tässä maailmankaikkeudessa = Tekee uhreja, syyllistää uhrin tilastaan ja haluaa pakottaa kaikki palvelemaan itseään, pitää vallassaan.

Sielunvihollinen kiusaa sinua miettimään, miten voit uskoa ja olla turvassa ja päästä perille, kun sinulta puuttuvat tunteet. En tunne iloa ja riemua niin kuin toiset ja elämäsi on niin vaikeata ja surullista...

Se vaatii sinua ensin selvittämään asiasi, ensin pääsemään kivusta, tuskasta, syyllisyydestä, surusta - ja sitten voit luottaa Jeesukseen. Ei sinä saat olla turvassa juuri sellaisena kuin olet ja pääset kerran perille.

Sen vuoksi rakastankin niin paljon tätä Johan Kahlin virttä:

Opetä valvomaan
ja armoon juurtumaan,
uskomaan näkemättä
ja muuta pyytämättä
kuin olla lunastettu,
kuolemaas istutettu.

* * *

Jaakko Harjuvaara